

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Any XII

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes.

Pesos 1.

a províncies trimestre.

350

Extranjero y Ultramar.

350

Anuàlies, a preus convencionals.

350

Reus Divendres 2 de Juliol de 1897

Núm. 3304

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals llibreries d'aquesta ciutat y de fora.

En Barcelona, litografia Mallorquí, carrer Juncqua, 6.

No s'retornen los originals encara que no s'publiquin.

• SE • RETRATA •
TOTS LOS DIAS, FESTIUS Y
LS LABORABLES A PE-
TICIO.

NOVAS FOTOGRA-
FIAS EN CO-
LORS. OPERA tots
LOS DIUMENGES.

Passeig de Mata, 12,
REUS

dias de despalg tots los festius

SECCIÓN DOCTRINAL

La literatura gallega

Al entusiasta escritor regionalista gallego en Galo Salinas Rodriguez.

IV.

Un dels poetas de més llarga història, d'un talent satírich de primera reconegut per tot Manuel Gurros Enriquez. Mestre en la llegenda tradicional, sens igual en la poesia de costums, no té rival tampoch en la epigramática y humorística. Mes que poeta d'una regió aislada y melancólica, se sembla al poeta cosmopolita, que canta els sentiments generals o universals, que te una erudició extensa y fa vibrar la lira á impuls de totes las ideas y de tots los sentiments, pera ensalzarlos á uns, pera fustigarlos despiadadamente als altres, y que per lo tant son obres que's poden appreciar per un igual en totes las societats.

La seva poesia està saturada d'una gracia popular que encanta per la seva senzillesa y naturalitat. Fins que es escéptich ó descregut no deixa d'esser simpàtich. Son escepticisme ó la seva impietat es ingènua y no ofén casi mai, apesar que devegadas es terrible en sas queixas y diatribas. Es lo poeta més y menos gallego á la vegada, puig que en sas «Aires da miña terra» hi ha mesclada ab tot l'esperit de Galicia tota la idea moderna exòtica que no ha tingut pas per bressol la tranquila terra galaica.

La present composició posarà de relleu aquestas diverses qualitats que posseix lo poeta.

Lo Maig

Brotant flors y rosas

arriba'l bell Maig,

los noys à ma porta
vingueren cantant,
y parant sos cóvens
me varen pregar
que 'ls dongués castanyas
dels meus castanyars.

Passeu, jovenalle,

passed sens cantar;

no tinch res á casa

y res us puch dar.

Del poble gallego

só un fill degraciat;

per mi 'l Maig no arriba;

hivern es tot l'any.

Lo dia que 'm veja

no més endeutat

y trabuchs y pagos 's s'ha junt la dona

no 'm prengan lo pà,

y 'ls meus prats floreixin
com los del Abat,
lo bell Maig que espero odessa 's que
llavoras vindrà.

& Demaneu castanyas
dels meus castanyars?
Donchs un Maig canteume,
sens bruixas, sens mals,
sens plets, sens usuras,
quintas ni portals
sens pillos ni afors
y sens capellans.

Poeta humoristich també, pero d'una inclinació y temperament opositos al precedent, es Benet Lozada. Poeta genninament gallego, à assumptos genuinament gallegos dedica sa inspiració. Les costums gallegos son lo seu númer; las típicas firas, las patriarcals costums de sos paysans, las romerías, la vida pagesa ab sos tipos un poch grotescos y maliciosos, totes las costums populars y alegres, troban en ell un cantor espurnejant de gracia y bonhumor. A Galicia, en Lozada es un poeta de primera fila, fora d'ella se mostigaria y moriria com una planta tropical trasplantada en un clima fred. Fins quan ha cantat en llengua castellana, que ha estat no pocas vegadas, ha traspuat dels seus versos l'essència de la naturalesa gallega que feria son temperament de poeta. Sempre original y fresch en sas ideas, ja escrivint en gallego ó castellà, s'ha revelat un escriptor dels que tenen dret á escriure, com se pot jutjar per la següent composició:

En tu 'ls ulls vaig fixar, y compassiva
me mirares també,
ta imatge queda impressa dins mas ninas
y no mes á tu 't veig.

Hont se vulga que miri, ell contémplon mos
ton rostre angelical:
que te d' estrany si de mos ulls te pòrtó
grabada en lo crestall?

Tu vius en lo meu sér, ni que lluny siga

de ton rostre tan bell,

en lo mirall, la font y al mar que miri

al véurem te veuré.

Lo poble gallego es tot sentiment segons veiem en son caràcter y segons se revela per sos poetas. No es un poble superficial y bullanguer com lo castellà ó l'andalús, més aviat peca de quiet y trist, pero exhibeix de vida com sa propia naturalesa, pero d'una vida que s'manifesta més interiorment que exteriorment; lo poble gallego sent ab gran intensitat, pero sufreix y calla la vista fixa en lo passat, com s'observa en lo poeta que aném á presentar, en Eduard Pondal. Al dia que Galicia tinga conciencia de sí propia, al dia que conegui la forsa d'aqueixa vida intensa que porta en son interior, vida aglomerada per la antiguetat de la rassa, aquell dia Galicia se constituirà en una nacionalitat de las mespoderoses del estat espanyol. Aquesta idea, en gérmen en sos poetas la veurém més clarament al presentar á sos escriptors regionalistas, que segueixen la via començada pel gran Murguía.

JOSEPH ALADERN.

(Seguirà.)

RADIÒGRÀFIC DE L'ESTAT UNIT

BALANS

Ara, que s'ha acabat l'any econòmic, com ne diuhem per mal nom en l'estesa del Estat, puig no es econòmic ni en lo sentit estricte de la paraula ni en l'extensió que generalment se li dóna; ara que s'ha acabat aqueix any, que 'm podriam dir l'any oficial, nos ha semblat que no cauria malament fer una mica de balans de la situació d'Espanya. Díus ha que ho portavam entrat, però vetaquí que 'ns ha guanyat per

mà nostre colega *La Renaixensa*, qu'encara està sojornat, sembla ja per poch, al Vendrell, compareixent-nos l' altre dilluns passat ab àquestas quatre consideracions que no estan gens renyidas ab lo que nosaltres pensavam dir. S'expressa aixís nostre *desterrat company*:

— Tot va bé! Lo que hi ha és que no ho diria ningú que no fos ministerial.

Tot va bé. En Cánovas cobrintse de glòries, lo Gobern tot conquistantse cada vegada més, com diria *La Dinasia*, la plena confiança del país; lo partit conservador asegurantse per molt temps l'usdefruyt del poder. Tot va bé; però no ho sembla. Ans al contrari, sien dos anys y mitx hem pogut acostumarnos a mirar com és ben negre l'pervindre, malgrat la costam, se presenta aquets dies la situació tant fosca que sembla impossible que 's veja ningú aboor per appreciarla ab optimisme.

— ¿Qué li voleu demanar més al Gobern? deyan días endarrera, 'ls canovins. Ha acabat una de las dues guerres colonials; ha salvat de contínus perills al país, sostinent immillorables relacions ab los Estats Units quals pretensions ha sapigut mantenir á ralla; ha pacificat la meytat de l'illa de Cuba y té dominada moralment l'insurrecció en lo restant del territori cubà. Ha normalisat la situació de l'Hisenda presentant, a las Certs uns pressupost ab superbit. ¿Qué més voleu?

— Hi havia gent, entra la multa que creu que, procurant trobarho tot bé, anirán millor las cosas, que s'ho havia mitjà arribat a creure. Las masses tenen poca memoria y 'ls que necessiten optimisme oblidavan que a esser certas, deixaven hubides al Gobern, fins en lo cas mateixos aconteixements que las nacions manant de la Manant en Cánovas s' hauria acabat la guerra filipina, però també havia comensat aquesta mentre el manava. Si, gracies á n'en Cánovas, s'haqüés pacificat Cuba, aixó sòls fora una gloria séva en quant no quedés contrarrestada per lo fet d'haverse desenrotllat y pres tant terrible increment la guerra manant també ell.

Toixó apart de la responsabilitat que recau sobre l'home que tant ha influït en lo govern d'aquest pobre país durant vint y tres anys, per no havert sepultat preventiv movements imponents com lo de Cuba y l' de Filipinas.

Però, en fi, lo pitjor es que no hi pot haver fets gloriosos. Donavam per pacificada l'illa de Luzón y s'parlava de cantar un *Te Deum* a Manila en celebració de la pau, y 'ls principals quefes tagals se reunien ab prou forces per entaular una acció que costà unes cent baixas a las tropas espanyolas. Y's parla de noves conspiracions, d'una reorganización del *Katipunang* y de qui sap com estan altra vegada las Filipinas.

Se reputava una gloria del Gobern lo evansada que 's creya la pacificació de Cuba y ja ningú hi creu. Però més que 's diga, ningú pot pendre en serio que estiga pacificada la part occidental quan no hi ha *parte oficial* del general Weyler en que no s'hi citi alguna de las tres provincies de Pinar del Rio, Habana y Matanzas, quasi en tots ells las tres, com haventhi ocorregut combats de major ó menor importància entre 'ls insurrectes y las tropas. Un periòdic ha fet notar que d'ensà que s'ha publicat una estadística dels cubans aixecats en la part occidental han tingut entre morts y presents cinccentes baixes més que no eran elles oficialment. Y, en quant el Camaguey y Departament Oriental, no hi ha que parlarne, puig convé tothom en que allí la insurrecció segueix fortament sempre.

Lo que si està bé es lo dels Estats Units. Solament que tot depenja del punt de vista; per qui està bé es per ells y per els cubans nacionalistes nordamericanos. Però per Espanya segueix la cadena interminable d'humiliacions y conflictes. Reclamacions sobre reclamacions, nota sobre nota; la veritat es que las glòries del senyor Cánovas consisteixen solament en haver permès que 'ls Estats-Units constitueixin sobre l'or-

gullós espanyol una mena de protectorat, més humilant potser que l'exèrcit per les grans potències d'Europa sobre Grecia y Turquia. Al menos aquestes nacions s'han permès fer alguna cosa sense escoltar sos consells y sos amenassas.

Y ¿del estat de la Hisenda? L'alça dels valors es considerada com un gran signe de benestar econòmic. ¿Si eh? Y la dels cambis sobre l'extranger també ho és? Y la baixa terrible que irremediablement vindrà a no trigar gaire?

¡Vaya unas glòries las del govern conservador! Lo senyor Cánovas s'està cubrint de glòria, però Espanya s'ha trobat més amenassada que mai. La seva situació, lluny de millorar, es cada dia més crítica. Y l'gran home sense volgut fer res per evitar que aném a parar tots al abism engolidor de tants esforços aprofitables!

A tot això cal afegirhi que, respecte dels Estats Units, ha vingut lo del nou embajador, que, resulta esser un encarnisat enemic d'Espanya; es dir una espècie de «trágala», que deyan algun temps, que 'ns tocarà aguantar com ja n'hem aguantat tants altres.

Cal afegirhi després, per coronar l'himne que l'as toca dedicar al Júpiter de la «Huerta», la creació dels nous tributs, lo tant per cent en les contribucions y l'«cupo» feréstech de soldats que l'govern ha demanat de la quinta actual, cosa que, com es sabuda de tothom y sobre tot de la gent que s'guanya la vida ab lo suor de son rostre, es en rigor una nova y terrible contribució. Contribució en la qual convé paràrse una miqüeta, perque d'allà estant, de Madrid, lo que al país li demanan oficial y oficiosament es lo pàtriotisme, la abnegació personal, però, posats à la pràctica, lo que velen son cuartos, y res més que cuartos, perque ab la bestia insaciabla del Estat hi passa lo mateix que passa ab la mar, segons la pintoresca paraula del poble, que, com més té, més brama. Tantas vegades ho hem fet reparar! Nosaltres ja creyem que las guerras gastan y tant si gastan!, pero la veritat es que no es d'ensé de les guerras que 'ns han predicat la necessitat de reforçar los ingressos; bon xich avans de las guerras era ja necessari reforçarlos. Sempre 'ns hem trobat ab aqueixa necessitat de reforçar los ingressos, may ab la de disminuir los gastos.

Y ioydá! ara si que aném per aquets camins. Es possible—massa que ho es—que ab tots los sacrificis possiblement s'ha de salvar a Cuba ni à tornar la tranquilitat à Filipines, però hi ha una cosa que ja es feia, que ja es dada y benehidida; las escales han corregut y les quincallerias han fet negocis. Qui no n'ha fet son los hospitals, com no sian los apotecaris que 'ls subministran las medicinas.

Del balans ne resulta que tot plegat no va mal però no va bé, com diríem parlant ab retòrica, y que, a pesar de tots los grops, qui 'ns ha de salvar es ben Cánovas, que, per arrodonir l'èxit de sa gran campanya, fins ha sabut mortificar als catalanistes. Y no hem de passar per alt tampoch la victoria conseguida sobre l'Parlament. Fins del Parlament, que fins ara havíam tingut per una institució inviolable i intangible, y dels bous y botellas de las oposicions s'ha sapigut riure en Cánovas. No sabém, vist à la distància de la Historia, com serà apreciada aqueixa monstruosa figura però 'ns temém que, si es ben imparcial, dirà, doscents anys després de nosaltres, que l'Espanya dels últims dies del segle XIX havia d'essent un poble més infelís encara, bon xich més, que l'Espanya de Carles II.

Però, entretant, Cánovas tenim y Cánovas tindrem y el balans del any econòmic pot resumir-se així: tenim molt. Cánovas de més y bon xich de diners y d'homes de més. Escrivíam ab xifras grosses aquest resultat en la pissarra nacional y calemnes à jaure. Qui ha fet avay farà demà. Y aquest serà en Cánovas, que es l'home que mereixem.

Però, entre tant, Cánovas tenim y Cánovas tindrem y el balans del any econòmic pot resumir-se així: tenim molt. Cánovas de més y bon xich de diners y d'homes de més. Escrivíam ab xifras grosses aquest resultat en la pissarra nacional y calemnes à jaure. Qui ha fet avay farà demà. Y aquest serà en Cánovas, que es l'home que mereixem.

Havíam tingut ocasió de veure un cartell anunciador del establecimiento fa poc inaugurat à Barcelona, (carrer de Montesquiu, entrant per la piazza de Santa Agnès à més esquerra), y per més que en ell veiérem ja, un gust artístic refinat, tant en sa presentació com en la prosa poètica de son text, may creguérem que lo anunciari respondéss tan bé al citat cartell.

Imposa ja, verdaderament, lo casal ahont s'ha establert aquesta taberna, (en lo sentit mitjà eval de la paraula), doncs es una casa en la que la ornamentació catalana vella, ha sigut aplicada com may havíam vist. Las portaladás en punta d'atmetlla, las ba-

ranas de ferro forjat de sos balcons, la capelleta ab son Sant y corresponen llantis en l'angle del edifici, y en fi l'aspecte general del mateix, respiran un grandiositat tal, que un no pot menos que extasiar-se contemplant tanta bellesa.

Y à nostre entendre, lo que fa veure el primer cop de vista que en Pere Romeu (amo de «Els IV Gats»), es un artista de debò, es l'haver envegetat ab aqueixa casa, al plantar botiga. May hauria entonat aqueix establecimiento *sui generis* colocat dintre una casa à la moderna, ab sos marbres y lluissors, que d'una hora lluny tuifeixen lo Fils y Betas enriquit.

Comensém per presentarvos l'hostaler. Ja l'coneixé molts de vosaltres al Pere Romeu, doncs que ha estat varias vegades en nostra companyia. Es lo ciclista que ha acudit à nostras festes velodòmiques. Es l'excursionista que ha voltat per tota nostra aymada Catalunya per' assaborir sus íntimes y típicas bellesas. Pertany à aqueix estol d'artistes de punta, que afortunadament nostre terra posseix; y es natural que lo que ha fet en Roméu no tinga cap ressabi de *ramploneria*, doncs sols l'art en son refació més pur, pot ell sentir. Això sí, originalitat, la trobaré en tot lo seu. Això sí, originalitat, la trobaré en tot lo seu.

¿Que voléu rés mes original que la marca de sa casa: «Els IV Gats»? Veyam l'establiment.

Entrém y 'ns trobem dins d'una estança de massia catalana ab sa llar y banc escorn, ab las taules de noguer al natural y las cadiras de boga ab respaldos de fusta tornejada y pintadas de vermell ab algun toc d'or. Una llumanera de cinc brocs dona claror à aqueixa estança. Seguim en dins y després d'altra sala ab una gran taula ab son correspondent banc, illuminada ab artístic salomó de ferro, trobem lo renta-mans en un roinet. Renta-mans que també recorda l'antig, doncs es d'aquells de pisa verda, ab lluherts per ansas. Aném seguint y 'ns trobem dins d'altra cambra que fa venir à la memoria los palau de nostres avis, ab sa típica y monumental xemenyà.

Las parets esblanquitades, estan casi bé tapades desde terra à certa alçada, per rajolas de Valencia tretas de vellas aygues de la terra catalana. Y á més, queden adornadas ab penjolis del tota meina; desde'l quadro modernista, fins l'estampa d'altre sige; desde lo vas alemany de beure bona cervesa, fins à la pipa de bruc y la llantieta forjada, que dona claror suau à Sants pintats en rajolas y empotrats à la paret. Tot això que havéu descrit, encaixa perfectament viures de colors plenes y ostentant de part de dintre pera que més típic sia, las cortinetas de fil.

Més endins encare, hi ha altre gran sala que està destinada als espectacles que allí s'donaran. Segons tenim entés serán tots originals y del més bon gust. Y com no tot han de ser «eliminadures per l'ànima» com diu en Russinyol, allí s'hi menja y's beu tot lo menjable y bebible ab la circumstancia agravant d'esser tot de primera qualitat.

Essent impossible fer una descripció detallada de tot lo que allí s'troba, acabem aquesta petita ressenya, donant l'enhorabona à nostre bon amic Roméu, per l'èxit obtingut ab son artístic cau, doncs tingüerem ocasió de veure la distingida concurrencia que invadia totes las estançes no podent deixar de copiar lo final del artístic full de paper d'estrassa, que anuncia la casa y diu: «Aytal estada es hostal pels desganats, es escó ple de caliu pels que sentiu l'anoranza de la llar, es museu pels que busquin reminadures per l'ànima, es taverna y emparrat pels que aymen l'ombra dels pamps y de l'essència espremuta dels rahims, es gòtica cerveseria pels enamorats del Nort, y patí d'Andalusia pels aymadors del Mitj-die, es casa de curació pels malalts de nostre segle y cau d'amistat y harmonia pels que entrin à sopujar-se sota 'ls portics de la casa.

No tindrán penediment d'haver vingut, y si recançà si no venen».

El Sr. Piqué y el Sr. Gay fan present que la llei autorisa al govern pera fer aytals nombraments.

Y s'aixecá la sessió després d'acordar que las sessions se celebrarán los dijous de primera convocatoria y 'ls dissetes de segona, à dos cuarts de deu de la nit.

Sessió del Ajuntament

La extraordinaria

A las dotze del mitjàdia d'ahir se reuní l'vell Ajuntament pera donar possessió als senyors regidors últimament elegits, que han de constituir lo que administrarà 'ls interessos comunals durant lo bieni de 1897-99.

Una comissió composta del senyor Vidiella, Benavent y Dalmau, anà à rebre als senyors regidors entrants y 'l senyor Folguera que presidia la sessió, una vegada llegida, la R. O. nomenant Alcalde à D. Francisco Piqué li donà possessió de son càrrec.

Lo nou Ajuntament quedà constituit en la següent forma: D. Josep M. Borràs, D. Pere N. Gay, D. Lluís Quer y D. Joseph Casagualda, fusionistes; D. Pau Font y de Rubinat, D. Joan Abelló, D. Sebastià Massó y D. Joan Tarrats, qui no s'presentà à penye possessió, regionalistes; D. Joan Vilella, D. Emili Vallvé, D. Emili Briansó, D. Joaquim Navàs, D. Ramon Mayner, D. Pau Jové, D. Manuel Gusí y D. Ricard Pallejà, possibilistes; D. Joan Vergés, D. Miquel Alimbau, D. Julia Nougués, D. Joseph Jordana, don Alfons Güell, D. Frederick Romero, repòblicans; don Eusebi Folguera, D. Genaro Bartolí, D. Sinforià Sardà, D. Joseph Mas y D. Francisco Piqué (alcalde) conservadors.

Lo Sr. Alcalde dedicà sus primeras paraules als que l'han precedit en son càrrec y als regidors sortints.

Quedà reconegut al Gobern à qui deu lo nombrament y feu constar que no s'presentava devant del Ajuntament com a polítich d'un partit determinat y si en lo propòsit de fer administració, para lo qual per endavant demanava l'apoyo de tots los senyors regidors.

Dedicà també algunas paraules à la memoria dels regidors senyors Grau y Palau y Güell (q. a. c. s.); se felicità que 'l regidor senyor Vidiella y Gomis fos elegit Diputat provincial, dicens que coneixent las necessitats del Municipi, ab ell tenia un defensor en lo Palau de la Diputació; y acabà posantse al costat de la Corporació de cada hui dels senyors regidors, prometent cumplir estrictament las lleys é inspirar los seus actes en la més extreta imparcialitat.

Lo Sr. Gay feu present que durant lo present bieni se presentaran al Ajuntament cuestions y problemes de difícil solució, tant entre ells d'una falta d'ayudes, però que, se necessitarà de la forsa de tots.

Lo Sr. Nougués, protestà en nom de la minoria republicana del nombrament d'Alcalde de R. O. per entendre que 'ls Ajuntaments son majors d'edat. Fa present que las seves paraules no obeheixen en que dit nombrament recaygués en lo Sr. Piqué, puig, digué, las hauria dit igualment, fos qui fos l'agraciat.

Lo Sr. Briansó en nom dels possibilistes, s'adherí à las manifestacions del Sr. Nougués.

Lo Sr. Font y de Rubinat, se lamentà igualment que la Corona hagués fet ús de las atribucions que li concederà la Lley pera imposar à la població l'Alcalde de R. O. per resultar sempre que no compia ab la confiança de la majoria del Ajuntament.

Recordà que dos vegades que ha tingut l'honor de desempenyar igual càrrec, lo govern central, presenciantse més liberal que l'present, deixà à la voluntat de la Corporació lo nombrament de son Alcalde-Presidi.

Digué també que la gestió d'un Alcalde que no compti ab la confiança del Ajuntament, no pot ser profitosa y feu constar que nostra ciutat podia començar a aflijir-se del nombrament, demandant que las seves paraules constessin en acte igual, que foren pronunciadas.

Lo Sr. Piqué y el Sr. Gay fan present que la llei autorisa al govern pera fer aytals nombraments.

Y s'aixecá la sessió després d'acordar que las sessions se celebrarán los dijous de primera convocatoria y 'ls dissetes de segona, à dos cuarts de deu de la nit.

La ordinaria de primera convocatoria

Baix la presidència del Alcalde Sr. Piqué y ab assistència dels regidors D. Pere N. Gay, D. Emili Briansó, D. Sebastià Massó, D. Joseph Casagualda, D. Joan Vergés, D. Alfons Güell, D. Joaquim Navàs, D. Frederick Romero, D. Ramon Mayner, D. Genaro Bartolí, D. Miquel Alimbau, D. Julia Nougués, D. Joseph Jordana, D. Joseph M. Borràs, D. Lluís Quer, D. Pau Font, D. Ricard Pallejà, D. Joan Vilella, tingüé lloch à las deu en punt de la mitjàdia d'ahir, la primera del bieni 1897-98 y de primera convocatoria.

Se llegiren las actas de las sessions que tingueren lloch al mitjàdia d'ahir mateix, las que quedaren aprovades.

CRÒNICA REGIONAL

OBSERVACIÓ METEOROLÒGICAS

del dia 1 de Juliol de 1897

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

HORAS d'observació	BARÒMETRE aneròide	GRAU d'humitat	PLUJA en % hores	AYGAU evap. en % h.	ESTAT del cel	OBSE
9 m.	726	71	0.0	6.7	Bas	particular
3 h.	746	70.5	0.0	6.7	Bas	

HORAS d'observació	TEMPERATURAS	VENTS	NUVOLS
Maxima	Minima	Term. tipo	direcció classe can
41	45	22	S. 0.3

3 m.	Sol	Sombra	Temps	Wind	Clouds	Canal
43	38	35	22	S. 0.3	6.7	1.3

Lo Sr. Secretari doná lectura del article de la Lley que diu que en la segona sessió s' nombraran las diférents seccions en que ha de dividir l' Ajuntament.

Lo Sr. Briansó demaná que se suspengués la sessió per 10 minuts al objecte de que 'ls senyors regidors poguessin posar d' acord pera nombrar las Comissions, lo que quedá acordat.

Al reanudarse compareixen molt pochs senyors regidors al saló de sessions per lo que no van poguerse continuar.

A dos cuarts d' onze de la nit d' ahir caygué sobre nostra ciutat un ruixadet que ab prou fonyas emullà la pols de nostres carrers.

Lo cel, de tots modos, a l' hora d' entrar nostre número en premsa seguia ennuvolat.

La companyia dels ferrocarril econòmic de Reus à Salou, com es costum en la present temporada de banys, desde shir modifica son horari de trens, augmentant lo número d' aquells, pera que 'l servei res deixi que desitjar.

En la tercera plana y lloch correspondent nostres lectors poden enterarse del número y horas que surten y arriban, de dits trens.

En la fàbrica d' esperit de vi de nostre bon amic J. Tarrats y C., ahir al matí hi ocorregué una sensibla desgràcia de les que foren víctimas dos travalladors.

Segons notícias aquells operaris se trobaven cosint una correja de transmissió, quan aquesta s' posà en moviment xafant los dits grossos d' una de las mans de cada operari, per no haverles retirat oportument.

Los dos ferits foren tot seguit auxiliats per un metge d' aquesta ciutat.

La escuadra inglesa del mediterrani que s' trobava en lo vehí port de Tarragona, à las set de la tarde d' ahir tenia que aixecar anclas pera dirigirse al golf de Rosas.

Los mariners albigenenses, que deya en Floridor des de La Dinastia de Barcelona, se calcula que, durant la estada de la escuadra en aigües de Tarragona, feuen un consum de 5.000 kilos diaris entre carn, pà y verdura.

Fa una calor que no s' pot aguantar. Cada dia dihem lo mateix y cada dia també la sentim mes.

Las veïnades platjas de Salou que pera nosaltres tan d' atractiu tenen, començan a veure's molt animades, no sent d' extranyar que pera l' dia de Sant Cristòfol, que molts anys enrera, era l' escollit pera inaugurar-se oficialment la temporada de banys, fos difícil trobar à un de nostres veïns, que encara no hagués tastat la salabror de les aigües d' aquella tranquila y hermosa platja.

La simpàtica y aplaudida diva catalana D. Josephi-na Huguet, cual bellas qualitats artísticas y maravillosa veu, han tingut ocasió d' apreciar nostres benvolents lectors, ha sigut ventatjósamente escripturada pera una excursió artística per Russia, la que comensará l' dia 13 de Novembre pròxim y acabarà l' 26 de Febrero del vinent any.

Entre las ciutats que figuren en l' itinerari s' hi comptan las de Charkoff y Varsavia.

De Granada telegraffian donant compte de que en la nit del dia de Sant Pere fou obsequiat D. Víctor Balaguer ab un espléndit banquet en l' hotel dels «Siete Suelos», pronuncianse entusiastas bridis en honor del poeta català, qui fou calorosament aplaudit y aclamat al acabar la elocuent improvisació en que agració las atencions que 'ls granadins li han prodigat.

Lo ministre d' Hisenda, segons veyém en la premsa de Madrid, ha rebut una comissió dels fabricants de petroli, als que ha cedidit lo plasso d' uns dias pera que contestin si s' quedan ó no ab lo monopoli, pera, en cas negatiu, anunciar lo concurs.

Lo Sr. ministre d' Hisenda 'ls hi demana quatre milions de pessetas sobre 'ls catorze que produví l' impost en l' any interior, y sobre aquest augment se realisarà la operació de crèdit que 's proposava.

Segons la plantilla del cos d' arrivers, biblioteca y anticuaris recentment aprobada, en la Biblioteca provincial Universitaria de Barcelona, única de primera classe després de la Nacional, hi haurà vuit empleats; tres en l' Arxiu de la Corona d' Aragó, que fi-

gura entre 'ls de segona classe, y en lo Musseeo Arqueològich provincial y Arxiu provincial d' Hisenda, que son de tercera classe, un empleat en cada hú.

Lo recaudat en lo dia d' ahir en la Administració de Consums per diferentes especies, puja la cantitat de pessetas 625'66.

Lo fabricant de fusells Mausser ha construït una nova arma de foc de sis, deu, y vint canons, que després de descarregada torna a carregarse y dispara automàticament.

La de sis canons dispara de 60 a 70 tiros per minut; la de 10 dispara 80 y la de 20 fa 90 disparos.

Lo pes del fusell de 10 canons es apena de dos kilograms.

SECCIO OFICIAL

Societat Manicomi de Reus

Havent de procedir a la construcció dels edificis de que ha de constar lo Manicomi, s' invita els que desitjin pendre part en las subastas de tots ó d' alguns dels pabellons, se serveixin presentar las proposicions en la forma que indica el plech de condicions econòmich-facultativas en lo domicili de D. Emili Briansó y Planas desde l' dia d' avuy 20 del actual fins lo dia 5 de Juliol pròxim.

Los plassos, pressupostos y plech de condicions estarán de manifest durant dit plasso, en casa del senyor Arquitecte D. Pere Cassellas y Tarrats de 8 a 11 del matí.

Reus 20 Jony 1897.—Lo President, Pau Font de Rubinat.

Registre civil

del dia 30 de Juny de 1897

Naciments

Maria del Carme Musté Cili, de Narcís y Maria Joan Torroja Esteve, de Isidro y Maria

Matrimonios

Cap.

Detuncions

Joan Torroja Ferré, 68 anys, Abadía, 7.—Pau Cuñé Torrents, 52 anys, Sant Pere, 30.

Matadero Pública

Bestiars sacrificats pera l' consum en lo dia d' ahir

Classe	Nº	Kilos. Grams	Satisfet	Pts. Cts.
Bous				
Badellas	2	204'400	40'88	
Bens	42	618'	123'60	
Cabrits	2	10'400	2'08	
Tocinos		485'500	106'81	
				273'37
Despoblles de bestiar de llana y pel				15'15
				Total adeudo 289'12

SECCIO RELIGIOSA

Sant d' avuy.—Sant Martiniá.

CULTS RELIGIOSOS

Administració del Santuari de Nuestra Senyora de Misericordia

Se participa als devots de la Verge y al públic en general que s' han posat á la venda las novas estampas litogràfiques iluminadas de Nuestra Senyora de Misericordia y son camari, en lo mateix Santuari y en las tendas de la Vinda Puig y Viuda Sanromà. Solas se venen al preu de 2 50 pessetas y ab cristall y march daurat á 10'50 y 12'50 segons los tamanys.

Sant de demà.—Sant Trifón.

SECCIO COMERCIAL

Moviment del port de Tarragona

Entradas del dia 29

De Port-Vendres en 5 dies, gol. «Joven Pepitas» de 73 ts., ab bocoyys buyis, consignat à don Antoni Mariné.

De Barcelona en 18 horas, l. «San Agustín», de 6 toneladas, ab lastre, consignat als senyors Argenté y Rodriguez.

Despatxadas

Cap.

Entradas del dia 30

De Newcastle, vapor anglès «Rio Tinto», de 1.362

toneladas, ab carregament de carbó, consignat á la senyora Viuda y nebó de P. Ferrer y Mary.

Despatxadas

Cap.

J. Marsans Roi

Representant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA ANNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona á las 4 de la tarde d' ahir:

Interior	64'55	Frances	16'80
Exterior	80'85	Colonial	16'16
Amortisable	77'62	Cubas 1886	95'00
Aduanas	96'50	Cubas 1890	79'37
Norts	23'90	Obs. 6'00 Frances	92'50
Exterior París	63'10	Obs. 3'00	50'87
París	30'40	Londres	32'70

Se reben ordres de Bolsa pera Barcelona, Madrid y Paris.

Descompte de cupons, compra y venda al comptat y per compte agé de tota classe de valors, compra de monedas y bitllets de tots los païssos.

BOLS I DE REUS

Cotisacions realisadas en lo dia d' ahir à Barcelona facilitades per lo corredor en aquesta ciutat D. Antoni Demestre.

Interior	82'60	Frances	16'80
Exterior	80'15	Cubas vellas	95'
Colonial	79'37	Cubas noves	79'37
Norts	23'	Aduanas	96'82
Obligacions Almanxa	79'37	Obligs. 3'00 Frances	50'87

PARIS	63'31	Norts	16'80
GIROS	30'40	Londres	32'70

Cambis corrents en lo dia d' ahir en aquesta plassa facilitats per los corredors de comers D. Joan Vilàs, D. Joan Llauderó Prats y D. Joan Vilàs Vallduví.

Londres	90	d.f.	00'00	diner	8 d.v.	00'00
Paris	8	d.f.	00'00	Marsella	00'00	OPER.

VALORS LOCALS	DINER PAPEL	OPER.
ACCIONS	010	010
Gas Reusense	850	0
Industrial Harinera	600	0
Banch de Reus	500	0
Manufactura de Algodon	100	0
C. Reusense de Tranvias, privilegiadas al 5 per cent.	415	

Bibliografia

Colecció Selecta Catalana

S' ha publicat lo primer volum d' aquesta biblioteca de la terra, titulat «Quadros» y original del festiu y reputat escriptor N. Emili Vilanova.

L' exemplar consta de 116 planas y s' veu al preu de dos rals en la administració d' aquest periòdic.

La obra del notable escriptor regionalista gallego en Salvador Golpe, «Patria y Región», se troba de venda en aquesta Administració, al preu de 3 pessetas l' exemplar.

Ferrocarril econòmic de Reus à Salou

Servei de trens de viatgers que regirà desde l' dia 1 de Juliol de 1897.

SORTIDAS DE REUS		SORTIDAS DE SALOU	

<tbl_r cells="2"

SERVEI DE TRENS

GUIA DEL PASSATJER

SORTIDAS

De Reus à Barcelona

5'04 m. correo (per Villanova y Vilafranca) 1.^a, 2.^b y 3.^c
tercera. 8'21 m. 10'00 m. 12'15 m.

8'56 m. exprés, primera y segunda dimars, dijous y dissaptes (per Vilanova).

12'11 t. mercancías, segona y tercera.

15'7 t. correo (per Vilanova).

18'00 m. 20'00 m.

De Barcelona à Reus

5'25 m. (per Vilafranca).

9'46 m. (per Vilanova).

15'8 t. per id.

7'39 t. exprés (dimars, dijous y dissaptes).

De Mora à Reus

4'21 m. — 8'00 m. — 12'03 t. — 6'04 t. — 7'36 n.

De Reus à Tarragona

8'30 m. — 9'47 m. — 2 t. — 7'04 t.

De Tarragona à Reus

7'30 m. — 12'25 m. — 4'30 t. — 8'20 n.

De Reus à Lleida

8'30 m. — 9'47 m. — 2 t. — 7'04 t.

De Lleida à Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus à Lleida

8'40 m. — 5'23 t.

De Lleida à Reus

5'50 m. — 3'50 t.

De Reus à Vimbodi

1'28 t. cotxes de 2.^a y 3.^b

De Vimbodi à Reus

9'53 m. cotxes de 2.^a y 3.^b.

De Tarragona à Valencia

9'30 m. y 11'30 n.

De Valencia à Tarragona

11'15 m. y 6'30 t.

ADMINISTRACIÓ D'CORREUS-REUS

Horas d'arribada y sortidas de correos

ARRIBADAS

De Tarragona,

8'30 m.

SOFRE GRÍS DE BIABAUX

MINERAL FRANCÉS

Premiat en as Exposicions Universals é Internacionals

Hippolyte Biabaux

AVIGNON, 1890.—LYON, 1894.—BORDEAUX 1895

Destrucció radical de las malalties de la Vinya, Oidium, Mildiu, Black-Rot, Rot, Blanc, Anthracnosis, etc., y contra las Formigas, Pugó, Orugas y altres insectes.

Lo compradordeu, donchs, exigir, á fi de no ser enganyat, la marca EL VOLCAN, de la Companyia Biabaux, estampada

Representants: Senyor Joan Vilella y Companyia y Joseph Gambus y Anguera, Vilà (Bou) 12.—REUS.

SORTIDES DE REUS

SORTIDES DE SÀLON

TARDES

NIT

TARDES

</